



Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 122/10
17.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Mirjanom Puzović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog R. P., zbog krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 121. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz.88/10 od 25.02.2010. godine, podignutom protiv rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu K.br.1480/06 – Kv.br.1832/09 od 24.12.2009. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP, dana 17. marta 2010. godine, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz.88/10 od 25.02.2010. godine, podignut protiv rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu K.br.1480/06 – Kv.br.1832/09 od 24.12.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvi opštinski sud u Beogradu je rešenjem K.br.1480/06 – Kv.br.1832/09 od 24.12.2009. godine, obustavio meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana koja je osuđenom R. P. izrečena pravnosnažnom presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu K.br.1480/06 od 19.06.2007. godine i odredio da se osuđeni R. P. po pravnosnažnosti tog rešenja otpusti iz Specijalne zatvorske bolnice u B. i uputi na izdržavanje ostatka kazne.

Rešenje K.br.1480/06 – Kv.br.1832/09 od 24.12.2009. godine je, prema naredbi predsednika veća, postalo pravnosnažno dana 01.01.2010. godine.

Protiv navedenog rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu, K.br.1480/06 – Kv.br.1832/09 od 24.12.2009. godine Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz.br.88/10 od 25.02.2010. godine, zbog povrede odredbe člana 398. stav 1. i člana 189. stav 2. ZKP, navodeći da je, greškom suda, konstatovano da je navedeno rešenje pravnosnažno i naloženo izvršenje iako je osuđeni R. P. izjavio žalbu dana 30.12.2009. godine, pa je osuđenom bilo onemogućeno da izjavi žalbu, odnosno bilo mu je onemogućeno da po njegovoj izjavljenoj žalbi bude odlučivano, a čime je pre nastupanja pravnosnažnosti rešenja povređen postupak s obzirom da o žalbi nije ni odlučivano, sa predlogom da se zahtev za zaštitu zakonitosti uvaži, utvrdi povreda zakona na štetu okrivljenog R. P. i prvostepeno rešenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje Prvom osnovnom sudu u Beogradu.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, a potom održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa rešenjem protiv kojeg je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je, po oceni navoda u zahtevu Republičkog javnog tužioca, našao:

Zahtev nije osnovan.

Naime, odredbom člana 419. ZKP predviđeno je da protiv pravnosnažnih sudskih odluka i protiv sudskog postupka koji je prethodio tim pravnosnažnim odlukama, nadležni javni tužilac može podići zahtev za zaštitu zakonitosti ako je povređen zakon.

Po oceni Vrhovnog kasacionog suda u zahtevu Republičkog javnog tužioca se ne ukazuje na neku od povreda postupka koje su prethodile donošenju rešenja Kv.1832/09 od 24.12.2009. godine, već se navodi zahteva odnose na postupanja prvostepenog suda nakon donošenja napadnutog rešenja.

S tim u vezi Vrhovni kasacioni sud je ocenio da ne stoji povreda odredbe člana 398. stav 1. ZKP, jer je u pobijanom rešenju data pouka o pravu na žalbu koji pravni lek je osuđeni iskoristio ulaganjem žalbe 30.12.2009. godine.

Kada je reč o povredi odredbe člana 189. stav 2. ZKP Vrhovni kasacioni sud nalazi da iz spisa proizlazi da je tačno da je postupajući sudija dana 03.02.2010. godine stavio potvrdu – klauzulu pravnosnažnosti tog rešenja, jer tada žalba osuđenog nije bila združena spisu, a upravo podnošenjem žalbe se sprečava pravnosnažnost i izvršnost rešenja (član 400. ZKP).

Međutim, s obzirom na to da klauzula pravnosnažnosti nije sastavni deo pobijanog rešenja, pogrešno stavljenu klauzulu može po službenoj dužnosti rešenjem ukinuti postupajući sudija u redovnom postupku i nastaviti postupak po izjavljenoj žalbi ocenom blagovremenosti i dozvoljenosti i po potrebi slanjem drugostepenom sudu na odučivanje, pa s toga nije bilo mesta podizanju zahteva za zaštitu zakonitosti po ovom osnovu. Zahtevu ima mesta samo kada se povreda zakona ili postupka ne može otkloniti u redovnom postupku, što ovde nije slučaj.

Na osnovu izloženog, Vrhovni kasacioni sud je primenom člana 424. ZKP odlučio kao u izreci.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Mirjana Puzović, s.r.

Goran Čavlina, s.r.